Ч. 257. Середа 25 (12) падолиста 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Vossische Ztg. і Budapesti Naplo про босаньско-герцеґовиньску справу. — Вибори до турецкого парляменту. — Англїйскі часописи про положене. — Міжнародна конференция.

П. Президент мінїстрів бар. Бінерт веде дальше переговори з представителями парляментарних сторонництв, щоби осягнути бодай тимчасовий розʼєм для полагодженя конечностий державних, а тимчасом приготовити підвалини до спарляментаризованя мінїстерства, на що Цїсар вказав рішучо у відручнім письмі до бар. Бінерта. Пильні заходи робить бар. Бінерт особливо в тій цїли, щоби як найскорше і без значного опору перевести закон про злученє Босни й Герцеґовини. Тимчасом „Korr. Zentrum“ оповіщує, що переговори в тій справі не видали ще користного висліду. Ческа аґрарна кореспонденция доносить, що крім буджетової провізориї і закона про злученє Босни державна рада буде мати перед Різдвом полагодити ще предложенє про суспільне обезпеченє і про удержавненє трех зелїзниць. Язиковий закон, який бар. Бінерт думає на основі начерку бар. Бека внести, не єсть ще на стілько готовий, щоби можна єго предложити вже перед Різдвом. „Narodni Politika“ впевняє, що перед новим роком зберуть ся деякі сойми, особливо ческий і будуть радити цїлий сїчень, а доперва з початком лютого державна рада приступить до полагодженя суспільного обезпеченя і удержавненя зелїзниць.

Віденьскі часописи наводять зміст вступної статї берлиньскої Vossische Ztg. про положенє в наслїдок анексиї Босни і Герцеґовини. Після гадки тої часописи положенє в північнозахіднім кутї балканьского півострова зовсім не виглядає заохочуючо. Рішаючі круги Австро-Угорщини заявляють, що не позволять спровокувати ся. Однако та пасивність має очивидно свої границї. Бар. Еренталь обняв свого часу свій уряд, оживлений горячою охотою піднесеня певности себе в Австро-Угорщинї. То удало ся єму. І то одинока користь, яку доси дала анексия Босни і Герцеґовини. Австро-Угорщина заплатила материяльними жертвами то моральне поводженє. Імовірнож буде платити ще довгий час. Заплаченою цїною суть тї страти, які потерпіла торговля і промисл Австро-Угорщини і які ще терпить в наслїдок бойкоту на цїлім Всходї. То певна річ, стверджена давним досьвідом, що австрийска торговля не уміє нїколи здобути назад ринків збуту, які вже раз утратила. Бар. Еренталь знає ту слабу сторону. В деяких своїх бесїдах натякав про неї, бо тут тяжко перечити ся. І в торговельних кругах панує дійстно невдоволенє. Але з другої сторони знов, бар. Еренталь не єсть чоловіком, котрий позволив би на утрату річий раз здобутих за цїну слуханя обид і глумів. Хвилево що правда держить ся все ще терпеливо. Поводить ся так зручно, що немов би то праса з власного почину попихає єго наперед. Обережно і совістно приготовлює поле для дальшої роботи, коли би того було потреба: Але мимо того всього ситуация стає чим раз небезпечнїйша. Коли прийде до війни, то все таки Австро-Угорщина не буде так дуже напружувати ся, аби вичерпала всї свої сили, так як Росия в р. 1877, коли російскі войска так ослабли на полях війни в Туреччинї, що Росия не могла опертись інтервенциї чужих держав. Натомість Австро-Угорщина по війнї з Сербією і Чорногорою все ще буде мати тілько сили і енергії военної, що чужі інтервенциї стрітили би достаточний опір.

Budapesti Naplo подає вість, що шеф секциї в мінїстерстві заграничних справ Єттель конферував в Будапештї з дром Векерлем і Кошутом. Предметом конференциї була гадка бар.

12)

ПО БАЛКАНЬСКІМ ПІВОСТРОВІ.

(Після Гессе-Вартеґґа, Колера і др. зладив К. Вербенко).

(Дальше).

День, в котрім розпочинає ся Рамазан, означає стамбульский каді (духовний судия), а султан потверджує єго своїм цїсарским розпорядженем (іраде). Рівночасно появляє ся й друге іраде, котре приказує виплатити урядникам їх місячну платню. Урядники державні не дістають звичайно пять і шість місяців платнї, а особи войскові мусять иноді ще довше ждати. Ледви що відберуть гроші в касї уряду, як вже й зачинає ся біганина Турків за купном по Стамбулї, Ґалатї і Пері. Заосмотрюють ся в страви і напитки на цїлий місяць. Тодї то можна побачити, як навіть неодин паша купує курята і городнину та несе то власноручно домів. Відтак коли змеркне ся, роздає ся перший вистріл з пушки і Турки зачинають їсти та їдять цїлу ніч аж до рана, коли о 4-ій год. другий вистріл з пушки дає знати, що розпочинає ся піст.

Турецкі части міста показують тодї зараз характеристичний образ Рамазану. Через пів дня на улицях пусто, мов би люди вимерли. Турецкі склепи і крами та буди стоять позамикані до 2 год. з полудня або бодай до полудня, а турецкі реставрациї отвирають ся аж вечером. Справдешний мослїм через тих трийцять днів дармує. В торговли межи магометанами і другими купцями, що стоять з ними в звязи, настає застоя. Люди показують ся лиш на кілька хвиль по полудни, а тодї видко, що они знуджені, голодні; коли їх о що спитати, то лиш здвигають плечима та безнастанно споглядають на годинник, чи далека ще пора, коли вже буде можна їсти. Навіть урядники державні майже нїчого не роблять; ледви що ще почта і уряд митовий трохи живоття. Цїсарске розпоряджене наказує що правда, щоби урядники під загрозою тяжкої грошевої кари були в бюрах бодай від 12 до 3 або 4 години; але они там не роблять нїчого, лиш позївають і позївають. Найважнїйші справи відкладають стереотипно — „на Байрам“. Коли домагати ся конче якогось поясненя, то мослїми лютять ся і кажуть: „Брак Аллах северзан бу мубарек ґюну!“ (Коли Бога любиш, то лиши мене в спокою в сїм сьвятім дни!)

Наконець надходить година заходу сонця. Поза горбом Дауда-пашї тоне жаріюче сьвітило дня. На улицях настає гутірне житє. Всї біжать домів, а в руках несуть всїлякі пакунки повязані в ріжнобарвні хусточки, в котрих знаходить ся в суміш мясо, овочі та ласощі. Дома засїдають всї кола стола, дехто ладить собі папіроса, бере вже може навіть і ложку до рук або склянку з лїмонадою. Аж нараз всїми мов би кинуло і лице їм якось стає веселїйше, бо з Топ-Гане і Ташкішля поніс ся гук пушок. В тій же хвили в цїлім Константинополи, ба, всюди, де лиш живуть магометани, сотки тисячів, мілїони рук сягнуло по перший кусень, торкнули у всїх домах ложки об тарелї. То їдженє називають „їстар“. В султаньскій палатї запрошують до него по черзі всїх мінїстрів. Вояків, що стоять залогою в столици, запрошують також по черзі до султаньскої палати в Ілдіз, де їм на великій площи перед палатою в умисно до того приготовлених будинках дають їсти, а відтак ще надїляють грішми.

Впрочім нема нїяких запрошень на „їстар“, але впрочім раді кождому чужинцеви чи він на високім чи на низькім становищи а прийти до когось на „їстар“ значить як для гостя так і для господаря сповнити добре дїло. Для Европейців єсть такий „їстар“ особливо займавий. Вже само дожиданє вистрілу з пушки а відтак то, як всї нагло беруть ся їсти, єсть інтересне. Коло кождої застави лежить Рамазан-сіміт, великий обарінок посипаний сезамовими зернятами; від него зачинає ся їдженє. Відтак приходить всїляка мішанина мяса, рижу, курят редькви, сира, солодких страв і т. п. Все то їдять в суміш а до того пють Кавлї-Кавак, воду із жерела за Константинополем. По їдженю встають від стола, пють каву і сидять мовчки може чверть години, не відзиваючись до нїкого. Опісля виходять один за другим, кланяючись господареви низенько. Господар іде відтак до своєї джіби (комнати, хатини) і сидячи там на дивані з підогненими під себе ногами, курить задуманий або таки й без думки своє парґіле (водяну люльку).

В місяци Рамазанї буває мослїм побожнїйший як коли небудь. З особливою побожностию

Еренталя, аби утворити з Босни, Герцеґовини, Хорватиї, Славонії і Дальматиї полудневославяньску державу, в наслідок чого австрийский дуалізм замінивсь би в триялізм. Гадка та, як каже Budapesti Naplo, користна для Угорщини, бо улекшує в значній мірі розвязане справи анексиї Босни і Герцеґовини. Рішучих противників тої гадки додумує ся угорска часопись лише в Чехах, де беруть тепер верх радикальні живла. Представитель того напряму Кльофач жадає повної автономії для Босни і Герцеґовини і всенародного сербско хорватского голосованя, котре рішило би, до кого мають належати ті оба краї.

Хоч кн. Більов в промові про фінансову реформу в Німеччині в парляменті заявив, що не бачить близької небезпечности, однако анґлійске дневникарство а особливо „Daily Telegraph" і „Times" оцінюють положене межинародне яко дуже грізне. „Times" зазначує, що кожде обачне правительство повинно бути приготовлене на всякі несподіванки.

В Константинополи устроїли Греки вчера велику демонстрацию з причини переводжених тепер виборів до парляменту. Именно коли відбувала ся нарада турецких міністрів, явили ся перед Портою грецкі демонстранти. Рада поручила міністрови рільництва Маркодатови, що есть Греком, аби вислухав жадань демонстрантів, котрих мав приймити відтак великий везир. Депутация демонстрантів одержала від великого везира відповідь, що коли Греки хотять протестувати против виборів в дільници Пера, то будуть могли то зробити в парляменті. Товпа приймила ту відповідь крикливою демонстрацією і вибила шиби в повозі міністра Маркодата, а грецкого епископа зневажила. Коли наближило ся войско, товпа потягнула серед криків до Пери і там розійшла ся. Міністер справ внутрішних поїхав сам до Пери, аби там наглядати законности виборів.

Туреччина відповіла вже на запрошене Росиї до участи в европейскій конференциї і виготовила власну проґраму праць тої конференциї. Зміст проґрами появив ся рівночасно в петербургскій і льондоньскій пресі з замітками, що ті вісти походять з цілком певних жерел; цілковита згідність обох донесень потверджує їх правдивість. Турецка програма обіймає слідуючих сім точок: 1) Управильнене правно-державних відносин Румелії всхідної; 2) управильнене правно-державних відносин Болгариї і означене квоти, яка належить ся Туреччині від Болгариї за Румелію всхідну; 3) управильнене правно-державних відносин Босни і Герцеґовини; 4) відшкодоване для Сербії і Чорногори, о скілько ті відшкодованя не нарушають інтересів Туреччини; 5) усунене §§. 23 і 61 берлиньского договору, котрі то уступи утратили значінє в наслідок наданя конституциї в Туреччині; 6) усунене чужих почтових урядів в Туреччині і 7) знесене §. 29 берлиньского договору то зн. Туреччина годить ся на знесене австрийскої поліциї морскої в чорногорских портах Антіварі і Дульціньо.

Новинки.

Львів, дня 24-го падолиста 1908.

— **З „Народної Лїчниці".** З причини чим-раз більше зростаючої фреквенциї хорих рішено отворити ще один відділ для хорих на недуги зубів і устної ями. Управу сього відділу обіймає з днем 24 с. м. лікар дентист Вп. др. Іван Бережницкий. Ординациї будуть відбувати ся що втірка, четверга і суботи від 8—9. рано.—Від заряду тов. „Народна Лічниця у Львові". — Др. Евген Озаркевич, директор.

— **Комітет театральний,** місцевий львівский, запрошує прихильників справи на малу нараду, яка відбуде ся в четвер (26 с. м.) о 6 год. вечером в комнатах „Рускої Бесїди" (Ринок 10). На порядку дневнім стоять: 1) доповнене львівского місцевого комітету, 2) обговорене дальшого веденя театральної збірки в місті Львові. Просимо о численну участь, именно тих, що бажали би причинитись своєю помочию до успішного веденя діла, або хотіли би одержати близші вісти о стані справи.

— **Великий пожар** рафінериї нафти на Звесіню у Львові. В пятницю дня 20 с. м. о 10 год. вечером вибух на Звесїню у Львові в рафінериї нафти Ландесберга великий пожар. Пожар повстав з причини пукненя курка в проводах ропи і відразу почав розширювати ся з великою силою. З проводів розширив ся на дестилярню, де виділює ся бензину, нафту і олїї. Недалеко стояло 5 великих нафтових резервоарів, а трохи подальше 7000 бочок з ропою, парафіною і порожних. Огонь обіймав поволи все і розширював ся на 7 морґовий простір. Коло 11 год. прибув сильний відділ пожарної сторожі, а коло 12 год. в ночи прибуло 80 стрільців і 80 вояків 80 і 95 пп. Прибули також пожарні сторожі з Голоска і Збоїск. Огонь був незвичайно сильний і великий так, що ратункова акция мусїла обмежати ся до ратованя загрожених будинків і ще цїлих бочок нафти. Уратовано всего кількасот бочок, прочі згоріли. Найбільше огнем була загрожена міска різниця, але огонь відвернув ся в иншу сторону і тоді почали копати рови на горіючу ропу, щоби огонь не прибирав більших розмірів. Надлюдским з'усилям вояків і сторожі під проводом начальника Елїясевича удало ся се осягнути по 15-годинній праці. Згоріло цілковито 6 будинків, збірник нафти, 5 резервоарів, поверх 6000 бочок повних і порожних, паркан і т. д. Остав тілько попіл і румовище. Та рафінерия горіла вже 14 разів, а сего року 6, але ні одного пожару не можна порівнати з послідними. Шкода виносить около пів міліона корон. Рафінерия була обезпечена в тов. „Дунай" і „Тов. краківскім" на 300.000 корон.

— **Нещасливі пригоди на зелїзници.** Із Станиславова доносять: На тутешнім двірци стали ся оногди дві страшні пригоди одна за другою. Машина, що пересувала на двірци ваґони, наїхала задом на занятого підбиванем шин робітника секцийного именом Юрка Грицишина і перевернувши его перейшла по нім лишаючи его трупом на місци. Нещасливий полишив 6 дрібних діточок. В кілька хвиль по тій пригоді виїзджав зі стациї поїзд особовий до Гусятина. Кондуктор, ведучий поїзд, Шеновіц, на вид збіговиска, яке зробило ся коло убитого Грицишина, вихилив ся з ваґона і в хвили, коли поїзд минав стовп сиґналовий, вдарив ся об него з такою силою, що випав з поїзду. Поїзд зараз задержано а нещасливого Шеновіца відвезено майже в безнадійнім стані до дому.

— **Незвичайні близнята.** „Оренб. Газ." пише: Дня 6 жовтня в міськім родильнім домі були феноменальні родини — уродило ся 2 дівчаток, що зросли ся одна в другою грудьми та животами, від самої шиї аж до краю ніг. Родини минули безпечно. Мати тих близнять є оренбурска міщанка. Їй 23 роки. Близнята живі і здорові. Важать они обидві 10 фунтів. Годують їх штучним способом, бо боять ся показати близнять матері, щоби не стурбувати еї. Директор родильного дому каже, що близнята мають одну на двох печінку, одно серце, та ще мабуть і кишки деякі спільні. Через те не можна їх розрізувати.

— **Страх перед новим потопом.** В полудневій части держави Вашінґтон, в північній Америці, живе одна фанатична секта, котра сьвято ві

виконує він свої умиваня і молитви. З далеко більшою увагою як звичайно слухає він моллів (турецких духовників), котрі в джаміях або мошеях виголошують на память науки корану або їх пояснюють. В палаті султана відбувають ся через кілька годин бистроумні пояснюваня корану найзнатнійшими ученими; султан прислухує ся тим диспутам в сусїдній комнаті і все чує, але его самого не видко; учені дістають відтак щедрі дарунки і розходять ся. На кошт султана висилають перед Рамазаном богато тисячів софтів (турецких студентів) до родинних місць, щоби они там в часі посту проповідували і научали людий; то дає добру нагоду, щоби тих вічно неспокійних, вічно невдоволених студентів держати здалека, коли султан дня 15 рамазана — один раз в році — мусить виїзджати, щоби в старім Бераю поцілувати плащ пророка, який там переховують.

Рамазан був з давен давна тим місяцем, котрого бояли ся; майже всі ворохобні відбували ся в Рамазані. Звичайно також рішає ся в Рамазані зміна міністрів а в день Байраму оголошують еї. Та й для бідних так само як і для богачів есть Рамазан часом, в котрім нічого не роблять. Через всі 30 днів дістають они мясо, хлїб, риж та овочі за дармо по части яко дарунок султана і султаньского гарему, по части яко дарунок високих достойників і богатих добродіїв. В імаретах або народних кухнях дають що вечера за дармо їсти.

Рамазан есть для Турків рівночасно постом і мясницями. В день они постять і молять ся а в ночи гуляють і забавляють ся. Улиці бувають осьвітлені а мінарети мошей аж ніби горять в сьвітлі тисячів ріжнобарвних лямпіонів. З „істару" ідуть насамперед до джамиї на нічну молитву, котра відбуває ся в дві години по заході сонця. Але пізнійше ба навіть і через цїлу ніч бувають мошеї в часї рамазану отверті. Особливо до софійскої мошеї тиснуть ся великі товпи. Висказана там якоїсь ночи Рамазану просьба сповнить ся нехибно. Длятого та підчас молитви в сім часї не впускають нікого, хто не магометанин — а то міг би він може висказати просьбу, щоби на Ая Софії сьвітив сл знов хрест замість півмісяця, а таке его бажане мусїло би сповнити ся.

Мимоходом згадаємо тут ще про один магометаньский звичай виконуваний в часї Рамазану головно в Каїрі, про богослужене „сікр", яке відправляють т. зв. виючі і танцюючі дервіші (турецкі черці). Се дивне і погане богослужене у виючих дервішів виконують в той спосіб, що они стають кругом довкола свого шейка, котрий співає заєдно одним голосом і плеще до того в долоні а дервіші кидають борзо своєю горішною частию тіла то наперед то взад а при тім за кождий раз викрикують грубим голосом „Аллах!", що здалека видає ся так, мов бя гавкали якісь старі пси охриплим голосом. А знов танцюючі дервіші виконують свій „сікр", що крутять ся самі довкола себе дуже борзо через яких 20—30 мінут. Та й се „богослужене" відбуває ся доти, доки аж ті, що его виконують, не станути „мельбус" значить ся, доки аж не дістануть якогось рода корчів. Се видовище вплнває незвичайно роздразнюючо на видців, котрим звичайно зачинає борше крутити ся в голові як самим дервішам. При тім грає ще якась писклива музика. Тоті рухи вяючих і танцюючих дервішів пішли з того, що постанови магометаньскої віри наказують, щоби кождий музулманин заглубив ся в гадку о бозі а дервіші кажуть, що на їх лад можна то найлїпше зробити. Головний „сікр" відбуває ся в ночи перед 27. місяця.

Поза годинами молитви можна бакшішом здобути собі легко вступ до софійскої мошеї. Вид есть чудовий. Десять тисячів лямпок і сьвітелець осьвітлюють величезний простір так ясно, що аж не можна дивити ся. Сьвітячі написи сповіщають, що есть лиш один Бог а Магомет его пророк, що Бог есть паном, сьвітлом неба і землі... Лавок у величезній сьвятини нема. Турки молять ся стоячи, клячачи або й лежачи на земли. На голос імама многі тисячі всі як один припадають нараз до землї, всі на его голос піднимають ся рівночасно на рівні ноги. Душі Магометан не наповняє побожними гадками ані запах кадила ані одушевлена продовідь ані ніякі образи. Та й не сьвітла і не сьвітячі написи очаровують тоті маси народу. То все робить вроджений сліпий послух, віра без волї, вірність без границь... То все разом вироджує фанатичну віру.

(Дальше буде).

рить, що в груднu с. р. буде конець сьвіта через потоп. Щоби якось ратувати ся, они на одній горі вибудували величезний ковчег — на взір ковчега Ноя — і ждуть тепер зовсім спокійно на страшні филї потопа, що має змести з лиця землі увесь грішний людский рід. Секта складає ся виключно з богатих фармерів, що зложили всі свої довголітні ощадности на будову сего ковчега. Він складає ся з величезного корабельного кадовба, на якім стоїть простора хата. В середині хати є величезна спільна галя, а кругом неї безчислені комнати для мешканців, стайні для худоби, магазини і склади. Сериозність і поспіх, з яким сектярі викінчують свою будову, незвичайно занепокоїли усїх доокличних мешканців.

— Репертуар руского театру в Стрию. (Саля „Народного Дому“. Початок о годині 7 вечером).

Ві второк, 24 с. м. виставить театр, який пробуває тепер в Стрию, оперу Гунода „Фавст“, в якім виступить славновістний баритоніст співак п. Й. Шиманьский, заанґажований на ряд гостинних виступів до нашого театру. Крім того виступати буде гостинно п. Нижанковский, знаний з концертів басїст сьпівак та з виступів в львівскім театрі.

— Примір до наслїдування. Черновецка міщанка, пані Мария Чех Бачиньска, властителька реальности в Чернівцях, придивляючи ся нуждї, в якій жиє руска учача ся молодіж гр. кат. обряду, постановила за всяку ціну причинити ся в якийсь спосіб до полекшi побуту в школах тій молодежи. Коли отже довідала ся, що тов. „Шкільна Поміч“ в Чернівцях збирає гроші й задумує побудувати бурсу для сих бідаків, рішила ся без вагання стати членом основателем маючої повстати бурси. В тій цїли покликала 8. с. м. нотаря Дрогомирецкого і передала єму книжочку щадничу на квоту 2.500 К з тим, щоби ті гроші передати „Шкільній Помочи“ на будову бурси для ученаків гр.-кат. обряду й то зараз. Якже ж бурса буде вже під дахом, на тоді записала щедра фундаторка ще 2.000 К, які має виплатити „Шкільній Помочи“ головно спадкоємниця п-ні Олена Власюкова-Угорчак, яко частину вартости спільного дому з п-ю Бачиньскою. При тім застерегла собі пані Мария Бачиньска, що кождого року 23 марта, в день смерти еї сина Франца, з приводу котрої передовсім зробила такий запис, має заряд бурси роздавати запомогу чотиром бідним ученикам по 10 К, і то таким, що викажуть ся найкрасшим поступом з релїґії і рускої мови. Бажанем горячим фундаторки є, щоби будову бурси розпочато як найскорше. Сего бажає собі й виділ „Шкільної Помочи“, але виконати дало би ся скоро лише тоді, коли би инші міщани і селяни пішли слїдом за панею Бачиньскою.

— Як шинкарі туманять селян? Уґварскому тиждневникови „Наука“ доносять ось що: Минувшого тиждня був я в Бобовищах, і я там не находив нічого доброго. Суть там люди досить щасливі, але не суть ощадні: що через тиждень зароблять, то в недїлю у Шимона в коршмі змарнують. Той Шимон купив фоноґраф, і тому до тої корчми сходять ся з трох сіл люди; коли у Бобовищах є служба Божа, то з церкви просто до Шимона йдуть фоноґраф слухати, і по 5 крайцарів платять, хто хоче, аби гуло; шинкар з облесними бесїдами обходить людий і наливає горівки, а люди товпами біжуть не до церкви, а до коршми. На вечірні лиш четвертина людий є в церкві а другі в коршмі, бо там шинкар гуде. Шимон сьмє ся і у руки плеще, що сим людем не треба ні церкви, ні сьвященика. Шимон в недїлю або в сьвято більше назбирає за фоноґраф, як сьвященик в церкві.

— Реформа календаря. Уґварска „Наука“ в числі з дня 19 с. м. вельми горячо попирає справу реформи юліяньского календаря. Зга давши, що тою справою заняли ся вже урядові круги в Росії, а за Росиєю ще Румунія, Болгария і Сербія, зазначує, що й австро-угорскі Русини повинні над тим подумати. Мукачівска епархія, як пише „Наука“, занимала ся реформою календаря ще в 1899 р. Тоді все духовенство тої епархії заявило ся за григориянським календарем і вислало відповідну просьбу до Римскої Курії. Однак відповіди не діждали ся, бо до такої акції потреба згоди всіх гр.-кат. епархій в Австро-Угорщині, а се мукачівскої, пряшівскої, крижевацкої та львівскої, перемиської і станиславівскої. Тоді, як вповіняє „Наука“, Римска Курия згодила би ся на зміну календаря.

Телеґрами.

Відень 24 падолиста. Sonn- u. Montags Ztg. обговорюючи оногдашну конференцию міністерияльну констатує, що она не мала того значіння, яке їй приписувано в послїдних часах. Особливо не говорено там, чи має бути війна, чи мир. На кождий случай монархія на всякі можливости добре приготовлена.

Букарешт 24 падолиста. На раді румуньских міністрів постановлено предложити парляментови закон рівнаючий права конституцийні мешканців Добруджи, прилученої в р. 1878 до Румунії, з правами горожан Румунії.

Берлин 24 падолиста. З Петербурга доносять, що комісия скарбова Думи згодила ся на знесене вільної торговлї у всхідно-азийских російских портах, яка на конечне зарядженє против конкуренції і грізного напливу чужинців до російских посїлостий в Азиї всхідній.

Рим 24 падолиста. Грецкий король від'їхав вчера перед полуднем до Неаполя.

Берлин 24 падолиста. Доносять сюди з Солуня, що баталїон інжинірії з 10 понтонами відійшов звідтам до Скоплія.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наук. Тов—а ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1 і в складі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с, опр. 1·10 К.
Казки братів Грімів, бр. 50 с, опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с, опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґеґе Франко: Лис Микита, третє нове видане бр. 1 К, опр. 1 30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середнєевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·33**, 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, **12·06, 2·15**, 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00**, 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 3·40***, 8·07, **2·05**, 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·48, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{20}/_{9}$): 3·50
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45***, 3·50, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16**, 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·21**, 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50***, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·33**, 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{31}/_{7}$): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає Адам Крехowецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Хоче ся женити?

Уповажнені від много пань (межи иншими з нешлюб. дітьми, каліками і т. ин.) з маєтком від 5000 до 500.000 кор. до вишуканя відповідних кандидатів сопружества. Тільки панове (навіть без маєтку), котрі справу серйо трактують і котрим на скорім сопружестві не заходить перешкода, схотять писати до Schlessinger, Berlin 18.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Аґенти всілякої бранжи котрі відвідують приватні особи, можуть дуже богато заробити через продаж дуже почитного письма в рускім язиці.
Висока провізия.
— Скора услуга. —
Близших інформаций удїляє
Отон ТОМА в Штуттґартї.

Інсерати

до
„Народної Часописи"
і Gazet-и Lwowsko-ї
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Шкіряні вироби з росийскої шкіри!

Пара чобіт з росийскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів" що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із росийскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.
Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.
Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.
Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, памятайте на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач
Струтин, п. Долина ад Стрий.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї,

старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.